

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžrk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 4016200698
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4016200698.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): AGRORENT, a.s., so sídlom Družstevná 2, Nesvady, IČO: 34 142 703, zastúpený: JUDr. Tibor Nagy, advokát so sídlom Kukučínova 8, Nové Zámky, proti žalovanému: Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor, so sídlom Platanová alej 7, Komárno, za účasti: 1. Ing. C.F. A. a 2. Ing. Y. A., obaja bytom F. XX/XX, W., zastúpení: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Podzámska 32, Nové Zámky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 967/2016 o dňa 6. júla 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/195/2016-124 zo dňa 28. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/195/2016-124 zo dňa 28. marca 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania sa náhrada trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 11S/195/2016-124 zo dňa 28. marca 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 967/2016 o dňa 06.07.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 168 S.s.p. tak, že žalovanému a príbratým účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

2. Rozhodnutím č. V 967/2016 zo dňa 06.07.2016 žalovaný podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „Katastrálny zákon“) povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnosti v k.ú. W., LV XXX, Byt č. X, číslo vchodu XXX, na prízemí bytového domu so súpisným číslom XXX na pozemku registra C KN s parcelným číslom XXX, spoluvlastníckeho podielu 5304/21216 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku registra C KN s parcelným číslom XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 625 m² v prospech:

Ing. C. A., rodné priezvisko A., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, F. a Ing. Y. A., rodné priezvisko A., dátum narodenia XX.XX.XXXX, F. v podiele 1/1 v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 29.02.2016, rozsudku Okresného súdu v Komárne sp.zn. 8C/98/2007 zo dňa 22.10.2014 uzavretej medzi účastníkmi:

Ing. C. A., rodné priezvisko A., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, F. a Ing. Y. A., rodné priezvisko A., dátum narodenia XX.XX.XXXX, F. ako kupujúci a

AGRORENT, a.s., so sídlom Družstevná 2, 946 51 Nesvady, IČO: 34 142 703 ako predávajúci s tým, že

vklad bol povolený dňa 06.07.2016 a týmto dňom nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť, pričom právne účinky vkladu nastali dňa 06.07.2016.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu, ktorou sa domáhal, aby krajský súd toto rozhodnutie s poukazom na ust. § 191 ods. 1, písm. c/, e/, f/,) S.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že Okresný súd v Komárne svojím rozsudkom č.k. 8C/98/2007-343 zo dňa 22.10.2014 (v poradí 4. rozsudok) nahradil prejav vôle žalobcu, ako predávajúceho na zmluve o prevode vlastníctva bytu, ktorá bola predmetom katastrálneho konania. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 8Co/247/2015-362 zo dňa 12.11.2015 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudky súdov nadobudli právoplatnosť dňa 29.01.2016. Žalobca dňa 26.02.2016 podal dovolanie proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Nitre, v ktorom požiadal dovolací súd o doklad vykonateľnosti rozsudku. O tomto podaní dovolací súd k dnešnému dňu nerozhodol. Napriek hore uvedenej skutočnosti účastníci súdneho konania Ing. C. A., a Ing. Y. A. dňa 16.03.2016 podali na Okresný úrad Komárno, katastrálny odbor návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

4. Žalobca poukázal na to, že žalovaný svojím rozhodnutím č. V 967/2016-5 zo dňa 11.04.2016, podľa § 31a písm. c/ Katastrálneho zákona toto konanie prerušil z dôvodu nedostatkov v kúpnej zmluve a ďalších nedostatkoch podania, chýbajúci situačný plán všetkých bytov v bytovom dome a vyhlásenie prenajímateľa o nedoplatkoch na nájomnom a na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Toto rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 19.04.2016 a reagoval na to listom - žiadosťou zo dňa 20.04.2016, v ktorom uviedol, že on žiadny návrh na vklad vlastníckeho práva žalovanému nepodával a rozsudkom Okresného súdu Komárno bola nahradená jeho vôľa, ako predávajúceho iba na zmluve o prevode vlastníctva bytu a nie na návrhu na vklad vlastníckeho práva. Ďalej oznámil žalovanému, že voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/247/2015-362 zo dňa 12.11.2015, bolo podané dovolanie a preto žiadal žalovaného, aby konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva č. V 967/2016 v súlade s ust. § 31a písm. a/ Katastrálneho zákona prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Dňa 06.05.2016 žalovaný vydal rozhodnutie II. o ďalšom prerušení konania, v ktorom uviedol, že neboli odstránené nedostatky uvedené v rozhodnutí zo dňa 11.04.2016, a že podanie dovolania nemá vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a opätovne uviedol, že pokiaľ v stanovenej lehote nebudú vytknuté nedostatky odstránené, konanie zastaví. Žalobca poznamenal, že žalovaný o žiadosti žalobcu o prerušenie konania nerozhodol.

5. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný svojím rozhodnutím III. č. V 967/2016-14 zo dňa 22.06.2016, opätovne prerušil konanie kde uviedol, že dňa 27.05.2016 bol doručený dodatok ku kúpnej zmluve a situačné plány jednotlivých poschodí domu, avšak týmto boli odstránené nedostatky z rozhodnutí zo dňa 11.04.2016 a 06.05.2016 iba čiastočne, a že nebolo dodané vyhlásenie prenajímateľa podľa bodu 3. rozhodnutia o prerušení konania. Podotkol, že žalobca žiadne vyhlásenie o tom, že nájomca bytu nemá žiadne nedoplatky na nájomnom a na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu, nevystavil a ani nikomu nevydal a nedoručil. Žalobca tiež uviedol, že predmetným rozsudkom Okresného súdu Komárno tiež nebola nahradená jeho vôľa na podpísanie a uzavretie dodatku k zmluve o prevode vlastníctva bytu. Napriek tomu žalovaný napadnutým rozhodnutím vklad povolil.

6. Podľa názoru žalobcu zo strany žalovaného došlo k porušeniu zákonných ustanovení § 31b Katastrálneho zákona, § 3, § 32 ods. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“), nakoľko žalovaný nezistil spoľahlivo stav veci, katastrálne konanie neprerušil z

dôvodu, že sa začalo konanie o predbežnej otázke, teda z dôvodu podania dovolania proti rozsudku krajského súdu a prerušenie malo trvať do právoplatného skončenia dovolacieho konania. Taktiež nebola doriešená otázka, kto nahradil vôľu žalobcu pri podaní. Ďalej z rozhodnutia žalovaného zo dňa 06.07.2016 nevyplýva akým spôsobom bol odstránený nedostatok, t.j. absencia vyhlásenia žalobcu o nedoplatkoch na nájomnom a na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu. Rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 8C/98/2007-343 zo dňa 22.10.2014, bola nahradená jeho vôľa, ako predávajúceho iba na zmluve o prevode vlastníctva bytu a nie na návrhu na vklad vlastníckeho práva a žalobca žiadny návrh na vklad vlastníckeho práva nepodával.

7. V preskúmvanej veci správny súd vychádzal zo zásady *iudex ne eat ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ust. § 134 ods. 1, 2 S.s.p., pričom vyžaduje sa konkrétne tvrdenie žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, s tým, že musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu. Mal za to, že žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva správnym orgánom. Konanie v správnom súdnictve však nie je pokračujúcim správnym konaním, súd nevykonáva dokazovanie (nenahrádza činnosť správneho orgánu pri zisťovaní skutkového stavu), pre súd je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia a posudzuje iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

8. Krajský súd mal za to, že medzi účastníkmi konania zostal sporný skutkový stav a otázka výkladu ust. § 31 Katastrálneho zákona pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva podaný dňa 16.3.2016 kupujúcimi na základe vyššie uvedených rozsudkov vydaných v civilnom konaní. Poukázal na to, že inštitút vkladu je založený na princípe konštitutívnosti, čo znamená, že zmluvné práva k nehnuteľnostiam vznikajú, menia sa a zanikajú vkladom do katastra. Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje obligatorne náležitosti návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť. V priebehu vkladového konania správny orgán posudzuje podstatné náležitosti listín aj podľa príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú uvedené v § 31 ods. 1 a 3 Katastrálneho zákona a preto posudzuje skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu v čase rozhodovania o návrhu.

9. Podľa správneho súdu v danej veci nebolo sporné, že žalovaný o návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti rozhodol napadnutým rozhodnutím dňa 06.07.2015 pod č. V 967/2016 tak, že vklad povolil, keďže navrhovatelia vkladového konania odstránili nedostatky návrhu a žalovaný mal k dispozícii súdne rozsudky o nahradení prejavu vôle vlastníka nehnuteľnosti na zmluve o prevode vlastníctva bytu.

10. K námietke žalobcu, že žalovaný mal postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, a to v súlade s ust. § 47 ods. 2 a 3 Správneho poriadku a vydal rozhodnutie bez odôvodnenia, krajský súd uviedol, že ust. § 22 ods. 5 Katastrálneho zákona síce uvádza, že v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, avšak s dodatkom, že pokiaľ tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak. V tomto prípade Katastrálny zákon taxatívne uvádza, čo má obsahovať rozhodnutie, ktorým sa povolí vklad, teda ust. § 31 ods. 4 Katastrálneho zákona je vo vzťahu k ust. § 22 ods. 5 Katastrálneho konania práve tým špeciálnym ustanovením, ktoré iným spôsobom ustanovuje a presne špecifikuje náležitosti rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti rozhodnutia a to označenie správy katastra, ktorý o vklade rozhodla, číslo vkladu, označenie účastníkov konania, označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka, deň, kedy správa katastra o vklade rozhodla, deň, kedy nastali právne účinky vkladu, meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila a odtlačok okrúhlej pečiatky správy katastra.

11. Krajský súd taktiež uviedol, že žalovaný nemal dôvod postupovať tak, ako namietal žalobca, pretože návrh nájomcov bytu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol určitý, obsahoval všetky zákonom stanovené náležitosti (po odstránení nedostatkov na výzvu žalovaného) a prejav vôle prenajímateľa bytu (vlastník) - žalobcu bol nahradený právoplatným rozsudkom podľa § 161 ods. 3

O.s.p. (účinného do 30.06.2016). Všetky otázky spojené s predmetným bytom, vrátane prenajímateľa a nájomcu bytu podľa zákona č. 182/1993 Z.z. boli vyriešené v civilnom súdnom konaní a výrok rozsudku je podkladom pre katastrálne konanie a je záväzný pre každého. Žalovaný postupoval správne, keď na základe návrhu, ktorý bol určitý a bolo z neho zrejmé, čoho sa navrhovatelia domáhali a to povolenia vkladu k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu z titulu zmluvy o prevode vlastníctva bytu, v spojení s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno. Žalovaný návrh a jeho prílohy v zmysle § 31 Katastrálneho zákona preskúmal, odstraňoval vady (prerušil vkladové konanie) a dospel k záveru, že obsahoval všetky zákonom požadované náležitosti.

12. Podľa správneho súdu z ust. § 30 ods. 2 Katastrálneho zákona nevyplýva zákonná požiadavka o povinnosti podať a podpísať návrh na vklad všetkými účastníkmi právneho úkonu. Taktiež Správny poriadok ani Katastrálny zákon neurčuje počet prerušených konaní. Zákon iba konštatuje, že ak je potrebné odstrániť nejaký nedostatok alebo sa vyskytne prekážka pred rozhodnutím o návrhu na vklad, povinnosťou správneho orgánu je konanie vždy prerušiť (§ 29 Správneho poriadku). Takto, v súlade so zákonom, postupoval i žalovaný správny orgán. K návrhu žalobcu na prerušenie katastrálneho konania, z dôvodu podania dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, správny súd zhodne ako žalovačny konštatoval, že išlo o mimoriadny opravný prostriedok podaný podľa O.s.p. účinný do 30.06.2016 a takéto konania, pokiaľ nie sú skončené do rozhodnutia správneho orgánu, nemajú vplyv na rozhodovaciu činnosť katastrálneho orgánu, ktorý vychádza zo stavu konania v čase rozhodovania o návrhu.

13. S prihliadnutím na zákonom predpísané náležitosti napadnutého rozhodnutia, ako aj s poukazom na to, že obsahom základného práva na súdnu ochranu (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie) nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (napr. uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 63/2014, II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07), krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá.

14. Proti tomuto rozsudku podal žalobca - sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu kasačnú sťažnosť z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti zopakoval svoju žalobnú argumentáciu. V nadväznosti na to citoval ustanovenia § 31a § 31b Katastrálneho zákona, § 3 ods. 1, 2, 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku. Podľa sťažovateľa zo strany žalovaného došlo k porušeniu uvedených zákonných ustanovení, nakoľko žalovaný nezistil spoľahlivo stav veci, katastrálne konanie neprerušil z dôvodu, že sa začalo konanie o predbežnej otázke. Krajskému súdu vytýkal, že sa nedostatočne vysporiadal s prejavom vôle sťažovateľa ohľadne návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a taktiež čo sa týka dodatku k zmluve zo dňa 29.02.2016., ktorý správne orgánu bol doručený dňa 27.05.2016, nakoľko tento dodatok k zmluve sťažovateľ nepodpisoval a ani nemal o ňom vedomosti. Okrem uvedeného poukázal na to, že jeho vyhlásenie o nedoplatkoch na nájomnom a na úhradách za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu, ktoré bolo nahradené čestným vyhlásením považuje za protizákonné. S poukazom na uvedené preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

15. Pribratí účastníci 1. a 2. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. V prvom rade vyslovili názor, že sťažovateľ nedostatočne vymedzil dôvody kasačnej sťažnosti tak, ako to vyžaduje Správny súdny poriadok. V súvislosti s právnym posúdením veci krajským súdom uviedli, že námietku sťažovateľa o nutnosti prerušiť katastrálne konanie v zmysle § 31a písm. a/ Katastrálneho konania krajský súd vyhodnotil (ako nedôvodnú) správne, keďže samotné podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Nitre nemalo vplyv na prerušenie konania, nakoľko takéto konanie nepredstavuje konanie o predbežnej otázke. Ďalej poukázali na to, že ani námietka sťažovateľa, ktorou namietal, že nepodpísal návrh na vklad vlastníckeho práva nemohla obstáť, nakoľko ide o nesprávny výklad § 30 ods. 2 Katastrálneho zákona. Pokiaľ sa týka vyhlásenia o nedoplatkoch s týmto smere sa pribratí účastníci 1. a 2. poukázali na závery vyplývajúce z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžr/10/2011 zo dňa 08.11.2011.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti poukazujúc na svoje vyjadrenia predložené krajskému súdu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietol.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. februára 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

18. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p., kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

20. Podľa § 454 S.s.p., na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu č.k. 11S/195/2016-124 zo dňa 28. marca 2018, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V 967/2016 zo dňa 06.07.2016, ktorým podľa § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnosti špecifikovanej v tomto rozhodnutí v prospech pribratých účastníkov konania: Ing. C. A., a Ing. Y. A., v podiele 1/1 v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 29.02.2016, rozsudku Okresného súdu v Komárne sp.zn. 8C/98/2007 zo dňa 22.10.2014 uzavretej medzi pribratými účastníkmi konania ako kupujúcimi a sťažovateľom ako predávajúcim s tým, že vklad bol povolený dňa 06.07.2016 a týmto dňom nadobúda rozhodnutie právoplatnosť, pričom právne účinky vkladu nastávajú dňa 06.07.2016.

22. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

23. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti (opierajúcej sa o ust. § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) sa kasačný súd primárne zaoberal námietkou sťažovateľa týkajúcou sa nesprávneho právneho posúdenia veci krajským súdom. V prvom rade je potrebné uviesť, že aktuálna procesná právna úprava (zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok) definuje dôvody kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu pre nesprávne právne posúdenie veci, pre odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a pre nerešpektovanie právneho názoru. Je nutné pripomenúť i to, že najvyšší súd je v správnom súdnictve primárne súdom kasačným, teda právnym, a nie apelačným súdom a práve tieto dôvody kasačnej sťažnosti sú primárnym naplnením úlohy najvyššieho súdu, ktorým je zjednocovanie judikatúry. Z hľadiska dôvodov kasačnej sťažnosti potom Správny súdny poriadok v ust. § 440 ods. 2 veta prvá presne definuje, že dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) až i) tohto zákona možno odôvodniť iba dôvodmi tam uvedenými a dôvod kasačnej sťažnosti musí sťažovateľ vymedziť tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uviesť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Ako konštantne uvádza najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu

pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Môže pritom ísť aj o predpis procesný, ak výklad právnej otázky predstavuje doposiaľ neriešený prípad judikatúrou alebo má byť vyriešený inak. Prichádza k tomu však len vtedy, ak konkrétna procesná právna otázka je súdom vyriešená a jej záver odôvodnený, nemožno si to pritom zamieňať s niektorou z tzv. procesných vád, ktoré majú svoj prípadný základ v namietanom nesprávnom procesnom postupe správneho súdu. Z uvedeného vyplýva rozsah, ale i obsah dôvodov, ktoré musí sťažovateľ uplatniť. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť dôvodom kasačnej sťažnosti len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že kasačný súd je viazaný obsahovým vymedzením dôvodu kasačnej sťažnosti, je neprípustné, aby namietané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len s odkazom na zákonné ustanovenia, ale je potrebné, aby sťažovateľ konkrétne špecifikoval právnu otázku a uviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Kasačný súd sa má v zmysle zákonnej úpravy vo svojich rozhodnutiach zaoberať dôvodmi, ktoré má povinnosť konkrétne uviesť právny zástupca sťažovateľa, ktorý je na to kvalifikovaný svojim vzdelaním a nie dôvody prípustnosti a dôvodnosti kasačnej sťažnosti sám vyhľadávať. Kasačná sťažnosť má slúžiť predovšetkým na nápravu výnimočných najzávažnejších procesných pochybení a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry so svojim nezameniteľným vplyvom na posilňovanie princípu, právnej istoty, z tohto hľadiska nie je ani prípustné, aby sťažovateľ, povinne zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom napr. poukázal na svoje podania pred krajským súdom, ale musí v sťažnostných bodoch v prvom rade odôvodniť prípustnosť kasačnej sťažnosti tak, aby kasačný súd mal základ pre svoje rozhodnutie o tom, či kasačná sťažnosť je spôsobilá vyvolať ten procesný následok, že ju kasačný súd vecne prejedná.

24. Vo svetle vyššie uvedeného kasačný súd poukazuje na to, že sťažovateľom vymedzený sťažnostný bod, ktorým namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom nemôže obstať. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti síce citoval právnu úpravu vzťahujúcu sa na rozhodovanie žalovaného vo vkladovom - katastrálnom konaní, (§ 31a, § 31b Katastrálneho zákona, § 3 ods. 1, 2, 5, § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku), avšak konkrétne nešpecifikoval právnu otázku, resp. neuviedol, prečo zaujal krajský súd nesprávny právny názor na jej riešenie, čím nedošlo k vymedzeniu ani minimálneho rámca, ktorý by umožňoval kasačný prieskum napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Pokiaľ teda sťažovateľ len v rovine namietania nesprávneho právneho posúdenia veci a poukázania na právnu úpravu vzťahujúcu sa na rozhodovanie správneho orgánu (navyše kumulované s vadou nespoľahlivo zisteného skutkového? stavu veci) namietal nesprávny postup žalovaného (neprerušenie vkladového konania z dôvodu podaného dovolania v civilnom konaní, t.j. že sa začalo konanie o predbežnej otázke) nemožno uzavrieť, že by došlo k právne relevantnému nastoleniu otázky zásadného právneho významu, ktorou by sťažovateľ konfrontoval svoje právne závery s právnym posúdením veci krajským súdom. Ako nepostačujúci z tohto hľadiska vyhodnotil kasačný súd poukaz sťažovateľa na žalobnú argumentáciu, keďže táto skutočnosť sama o sebe nespochybňuje právne posúdenie veci krajským súdom (absentuje v nej právna argumentácia na základe ktorej by bolo možné preskúmať právne závery krajského súdu) a teda sťažovateľ nevytvoril základ pre rozhodnutie kasačného súdu o tom, či rozhodnutie krajského súdu je zaťažené vadou v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.

25. Sťažovateľ taktiež namietal, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne vysporiadal s prejavom vôle sťažovateľa ohľadne návrhu na vklad vlastnickeho práva do katastra nehnuteľností. Kasačný súd zastáva názor, že krajský súd sa touto skutočnosťou v odôvodnení svojho rozhodnutia presvedčivo a zrozumiteľne vysporiadal, pričom svoju argumentáciu oprel i o príslušnú zákonnú úpravu (§ 30 ods. 2 Katastrálneho zákona). V súvislosti s výkladom § 30 ods. 2 Katastrálneho zákona sa kasačný súd nemal dôvod odchýliť od logickej argumentácie správneho súdu, vychádzajúcej z toho, že predmetné zákonné ustanovenie neviaže, resp. nepodmieňuje začatie vkladového - katastrálneho konania návrhom podpísaným všetkými účastníkmi zmluvného vzťahu (v danom prípade zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 29.02.2016). Podľa kasačného súdu táto skutočnosť napokon vyplýva i zo samotnej dikcie tohto ustanovenia, podľa ktorého „konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania“. Je teda evidentné, že pokiaľ by zákonodarca (uvedomujúc si skutočnosť, že v

prípade zmluvných vzťahov ide o dvojstranné, resp. viacstranné úkony, v rámci ktorých vystupuje viacero subjektov) vyžadoval podanie návrhu, resp. jeho podpísanie všetkými účastníkmi zmluvného vzťahu, zakotvil by túto podmienku v zákone. Je potrebné si uvedomiť aj to, že v predmetnej veci došlo na podklade rozsudkov vydaných v civilnom konaní (rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 8C/98/2007-343 zo dňa 22.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k.8Co/247/2015-362 zo dňa 12.11.2015) k nahradeniu prejavu vôle sťažovateľa, ako predávajúceho na zmluve o prevode vlastníctva bytu (ktorá bola predmetom katastrálneho konania), a preto logicky ani nebolo možné dôvodne predpokladať záujem sťažovateľa na podaní/podpísaní takéhoto návrhu, resp. podpísaní všetkými účastníkmi zmluvného vzťahu. Absencia podpisu sťažovateľa na návrhu na zápis vlastníckeho práva v prospech pribratých účastníkov tak nepredstavovala prekážku brániacu začatie vkladového konania, práve naopak táto skutočnosť len podporila správnosť výkladu § 30 ods. 2 Katastrálneho zákona prezentovaného krajským súdom. Z tohto hľadiska preto nemohla obstať ani námietka sťažovateľa o tom, že nahradenie prejavu jeho vôle týkajúce sa zmluvy o prevode vlastníctva - vyplývajúce zo súdnych rozhodnutí sa nevzťahovalo na podanie návrhu na vklad do katastra nehnuteľností.

26. Okrem uvedeného sťažovateľ poukázal na to, že krajský súd sa náležite nevysporiadal s jeho námietkou, týkajúcou sa dodatku k zmluve zo dňa 29.02.2016, ktorý správne orgánu bol doručený dňa 27.05.2016, nakoľko tento dodatok k zmluve sťažovateľ nepodpisoval a ani nemal o ňom vedomosti. Kasačný súd zastáva názor, že krajský súd (i keď tejto otázke nevenoval osobitnú pozornosť) sa v tomto smere nedopustil žiadneho zásadného pochybenia, ktoré by nasvedčovalo nepreskúmateľnosti jeho záverov. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že dňa 27.05.2016 bol žalovanému doručený dodatok k zmluve zo dňa 29.02.2016 v dvoch vyhotoveniach, pričom tento dodatok obsahoval doplnený údaj o rodnom priezvisku kupujúceho a situačné plány o pôdorysoch a polohách jednotlivých bytov v predmetnom obytnom dome. Rovnako z neho vyplýva, že k nahradeniu prejavu vôle sťažovateľa došlo v súvislosti so zmluvou o prevode vlastníctva na podklade súdnych rozhodnutí, pričom sťažovateľ pri odstraňovaní nedostatkov návrhu na vklad neposkytoval kupujúcim - pribratým účastníkom potrebnú súčinnosť. V týchto súvislostiach, berúc do úvahy povahu, resp. obsah tohto dodatku a chýbajúcich podkladov vrátane neposkytnutia potrebnej súčinnosti zo strany sťažovateľa kasačný súd uvedenú námietku nevyhodnotil ako takú, ktorá by zakladala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, či arbitrárnosť rozhodnutia krajského súdu. Uvedené je možno premietnuť i vo vzťahu k námietke sťažovateľa, ktorou poukazoval na to, že jeho vyhlásenie o nedoplatkoch na nájomnom a na úhradách za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu, ktoré bolo nahradené čestným vyhlásením považuje za protizákonné. Kasačný súd uvádza, že aj v tomto prípade (tak, ako to už uviedol v bodoch 23. a 24. tohto rozsudku) sťažovateľ namietal nezákonnosť tohto postupu žalovaného bez tohto, aby svoje tvrdenia oprel o právnu argumentáciu, čím procesne nevytvoril relevantný základ na preskúmanie tejto námietky v kasačnom konaní. Len pre úplnosť kasačný súd poznamenáva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 1Sžr/10/2011 zo dňa 08.11.2011 (na ktorý poukazovali aj pribratí účastníci) už vyslovil záver, že vyhlásenie o nedoplatkoch, ktoré žalovaný nevydal, mohlo byť nahradené čestným vyhlásením účastníkov ako kupujúcich, ktorí pred nadobudnutím vlastníckeho práva užívali nehnuteľnosť ako nájomcovia a mali informácie o prípadných nedoplatkoch.

27. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 S.s.p., keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

28. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ S.s.p. v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha. Pribratým účastníkom kasačný súd náhradu trov kasačného konania s poukazom na § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p. nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (za túto povinnosť nemožno považovať výzvu súdu na vyjadrenie sa ku kasačnej sťažnosti).

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.